

de stadelidte til Hjælp baade i Nutiden og for Fremtiden, saa kan der vel ogsaa nu være nogen Anledning til at undersøge denne Sag. Den ærede Ordfører vil sikkert ikke paa Udvalgets Begne modsætte sig, at det bliver undersøgt, om der ikke her under noget mindre Forhold dog ogsaa kunde være Anledning til at bringe nogen Hjælp. Jeg tillader mig derfor vedblivende at anbefale det høje Ting at stemme for den Indstilling, som angaar disse Andragender om Skade, lidt ved Stormfloden i November forrige Aar.

Ordføreren (Bust): Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler, og saa tænker jeg, at jeg for mit Vedkommende kan undgaa at tage mere Del i denne Debat. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, det ærede Medlem svæver i, naar han tror, at det ingen Ting har at betyde, enten der foreligger Svar paa Andragendet fra den vedkommende Minister eller ikke. Det ærede Medlem maa undskylde, jeg har i en Række af Aar været med til at behandle Andragender og i nogle Aar været Finansudvalgets Ordfører derfor. Der har herom faktisk dannet sig en bestemt Praksis i Finansudvalget. Det er en Selvfølge, at mange Andragender ikke behøve at komme ned til Tinget og ulejlige det med Behandling, thi det kan være, at Ministeren opfylder Andragendet, naar det kommer til ham. Det er den første Grund til, at vi maa forlange, at Andragenderne først skulle komme til vedkommende Minister. Den anden Grund er, at naar der saa gives Svar paa Andragendet, er det mange Gange saaledes, at vi kunne fortsaa, at Ministeren er villig til at gaa ind paa Andragendet, men kun savner Midler til at opfylde Begæringen, men hvis Rigsdagen vil støtte Ministeren med Midler til at opfylde Andragendet, saa er han villig dertil. Det er en ganske nødvendig Praksis, at der foreligger et Svar fra Ministeren paa Andragendet, men denne Praksis er ikke opfyldt ved, at der staar i Andragendet, at det samtidig er indgivet til Regeringen og til Rigsdagen. Derjom det ærede Medlem havde fulgt med, hvad der er foregaaet med Finansudvalgets Andragender her i Rigsdagen, saa vilde han vide, at mange Andragender ere affærdigede med den Bemærkning, at fordi der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gør Udvalget allerede af den Grund ingen Indstilling. Hvis det ærede Medlem vil tjene Befolkningen med at indbringe Andragender til Finansudvalget, saa vil jeg tillade mig i al Ærbødighed at give ham det Raad, hvis

han vil tjene den Befolkning, for hvem han indbringer Andragender, at sørge for, at det endelig kommer til at staa i Andragendet, at det har været hos vedkommende Minister, og om der foreligger Svar. Hvis dette ikke sker, kan det ærede Medlem være temmelig forsikret om, at der ikke kommer noget ud af den Sag, førend der kommer Svar paa den, og saa kan han komme til at bevirke, at vedkommende Andraget kommer til at vente et helt Aar eller mere. Derfor vil jeg sige det ærede Medlem, at han her svæver i en Misforstaaelse. Det andet, jeg vil sige, er, at hvis den ærede Forslagsstiller ikke ønsker andet end det, han sagde sidst, saa er jeg ikke bemyndiget til paa Udvalgets Begne at fremkomme med nogen Udtalelse, men jeg vil for mit eget Vedkommende sige, at jeg vil være med til at henvise denne Sag, for at den kan blive undersøgt, navnlig paa Grund af, hvad den ærede Kultusminister sagde paa Indenrigsministerens Begne. Jeg vil blot tilføje, at da det ærede Medlem er Jurist, troede jeg, at han var stærkere i Formen, og jeg tror for øvrigt ikke, at han vil lade os andre Læggfolk slippe saa godt, hvis vi gjorde os skyldige i en Misforstaaelse. Det er imidlertid en Misforstaaelse, naar han tror, at det er akkurat det samme, enten vi bruge den ene eller den anden Betegnelse, men det er det ikke, thi der har i Rigsdagen dannet sig paa dette Omraade en vis bestemt Praksis. Der er stor Forfælt paa, enten et Andragende henvises til Undersøgelse, til Overvejelse eller ligefrem henvises, og derfor bebrejder jeg det ærede Medlem, med hvem jeg for øvrigt tror at være enig i Realiteten, at han som Jurist, som Ordfører for Forslagsstillerne har været med til at foreslaa disse Andragender henvist med den allerstærkeste og mest stringente Motivering, der findes, naar det, han mener, dog kun er, at de skulle henvises til Undersøgelse, og det, han haaber, er, at der, naar de ere undersøgte af vedkommende Minister, og denne finder, at der bør gøres noget, og at det er finansielt forsvarligt, saa vil blive gjort noget. Men naar det ærede Medlem vil have Andragenderne henvist til Undersøgelse, hvorfor skriver han det saa ikke, saa vilde det være meget nemmere for os at stemme for det. Derfor vil jeg sige for mit Vedkommende, at jeg agter at stemme for, at disse Andragender, der komme igen i tredje Afdeling, henvises til Finansministerens og Indenrigsministerens Undersøgelse og Overvejelse, men jeg stemmer ikke for den bestemte Henvisning, som det ærede Medlem har skrevet, thi derved vilde jeg binde mig til under alle Omstændigheder at henvise An-